Van Druk naar Zuiging 🌀 De Weg naar Onuitputtelijke Beweging

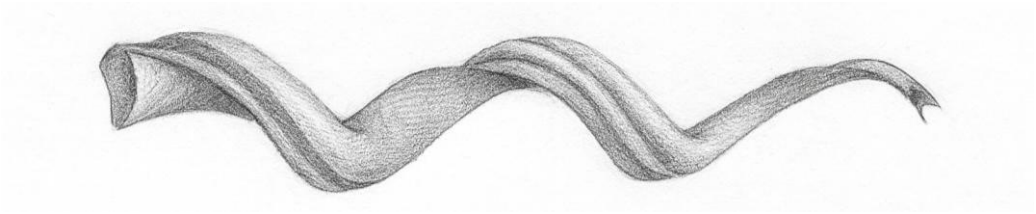
Het probleem

In de moderne wereld wordt voor het genereren van energie puur gebruik gemaakt van druk, explosie en verbranding. Dit gaat niet alleen ten kostte van kostbare grondstoffen, maar ook van levenskwaliteit. Hoe verder het leven weggedrukt wordt, hoe meer weerstand er van nature tegen die vorm van beweging wordt opgewekt.

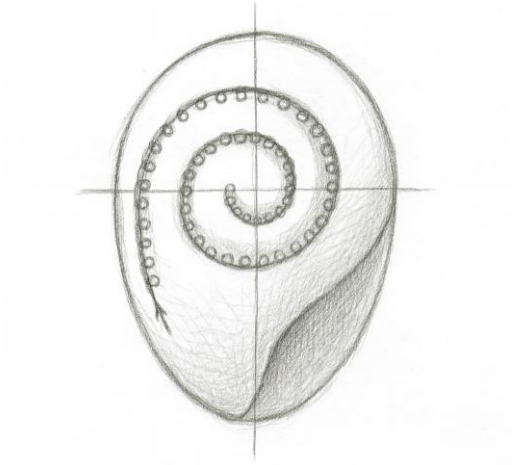
De oplossing

Bewegen zoals de natuur dat voorschrijft. Overal om ons heen zien wij dat beweging de weg van de minste weerstand zoekt en beweegt van druk naar lagedruk. Het is zichtbaar in de werveling van de wind, maar ook in de stroming van een rivier, waarbij warm water richting koeler water stroomt. Ten grondslag van deze beweging ligt daarom een primaire beweging die inwaarts is gericht – de uitwaartse beweging, de zogenaamde uitdrukking, is van nature secundair.

In overeenstemming met de visie van energievoorziening zoals die is nagelaten door Viktor Schauberger (1885-1958) moet daarom gezocht worden naar een manier van voortbeweging die in harmonie is met die natuurlijke ordening. Schauberger stelde hieromtrent het ontwerp van de hoorn van Kudu-antilope voor als uitgangspunt voor een waterleiding.

Wanneer water aan de brede zijde van de buis wordt ingevoerd, zal het dankzij de vorm van de buis een bewegingsrichting aannemen naar het centrum van de stroming. Vanuit een vooraanzicht van de buis is namelijk duidelijk zichtbaar dat er een kleine inkeping aanwezig is, wat inhoudt dat de buis niet rond is en ervoor zorgt dat het instromende water een tangentiële impuls krijgt.

Op deze manier wordt voorzien in een situatie waarin de centripetale- trekkrachten overwegen op de centrifugale- stuwkrachten. Dit behoedt het stromende water voor onnodige weerstand tegen de wand en nodigt bovendien de doorstromende zuurstoffen om te worden gebonden door de omringende wand van koolstof – de wand van deze **wervelbuis** is namelijk gelegeerd met koper.

De reactie die door deze interactie ontstaat tussen zowel de vaderlijke zuurstoffen als de moederlijke kool- en waterstoffen die aanwezig zijn in het doorstromende water, leidt tot een reductie van de ruimtelijkheid en veroorzaakt op die manier een afnemende druk die leidt tot een vacuüm. Nauwkeuriger gezegd: een biologisch vacuüm.

Op deze manier worden dezelfde krachten verwerkt als in een meanderende rivier. Dat wil zeggen, overwegende trekkrachten in stroomafwaartse richting en een reactieve zuigkracht in opwaartse richting. Water dat door deze buis stroomt, stroomt er om die reden met een grotere uittredesnelheid uit als dan waarmee het aanvankelijk in de buis stroomde. Dit is proefondervindelijk bewezen tijdens de Stuttgart-experimenten, uitgevoerd door Viktor Schauberger in het bijzijn van professor Franz Pöpel in 1952.

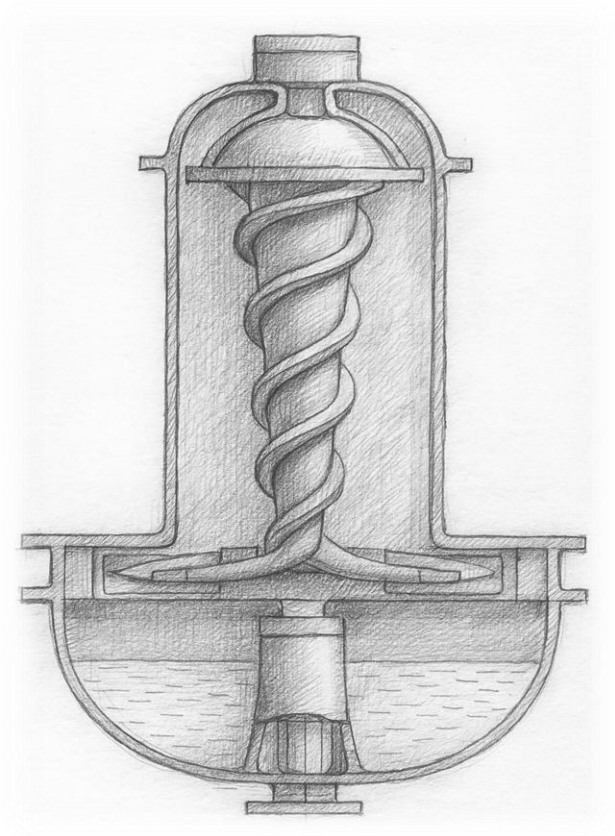
De conclusie die hieruit kan worden getrokken is dat dit type buis - anders dan een rechte stalen persleiding – de stromingsdynamiek van het water niet belemmert, maar bevordert. De vorm en het materiaal nodigen uit tot een ware stroomversnelling, die in wezen gelijkstaat aan een energievermenigvuldiging – zoals dit in 1952 tevens werd bewezen. *Energie* moet in deze context namelijk gezien woeden als stromende beweging en wanneer de bewegende stroom versnelt, betekent dit dus een energievermeerdering.

De invoering van dergelijke wervelbuizen ter vervanging van het steriele buizenstelsel zal onherroepelijk leiden tot het verhevenen van drinkwaterkwaliteit en daarmee algehele fysieke en ook morele en mentale bewustzijnskwaliteiten. Ten behoeve van een duurzame, schone en natuurjuiste energievoorziening die de mens kan gebruiken ter vervanging van de roofzuchtige, luidruchtige en vervuilende moderne technieken, stelde Schauberger de **Thuisstroomgenerator** voor.

In het kort

1. 🌀 Wervelbuizenkrans
    - Een zestal van wervelbuizen worden in de lengte om elkaar heen gewikkeld
    - De brede zijde van de wervelbuis zit boven, de smallere zijde onder.
    - Aan de onderzijde buigt de buis van verticaal naar horizontale richting.
    - Dit stelsel kan roteren.

2. 💧 Rotor
    - Centraal temidden van de wervelbuizen bevindt zich een vaste trechtervormige rotor
    - Dit is in feite een holle aanzuigbuis, die aan de bovenzijde is verbonden met de invoeropeningen van de wervelbuis en aan de onderzijde is ondergedompeld in een waterreservoir.

De werking

Wanneer nu het buizenstelsel in rotatie wordt gebracht, ontstaat er een tweetal van krachten. In stroomafwaartse richting, dus van opening aan de bovenzijde naar uitgang aan de onderzijde, een trekkracht. In stroomopwaartse richting, over de gehele lengte van iedere buis, ontstaat een reactieve zuigkracht. Het gecombineerde effect hiervan zorgt ervoor dat er aan de bovenzijde van de wervelbuis water wordt ingezogen/aangetrokken via de centrale aanzuigrotor uit het waterreservoir.

Dit effect wordt verder versterkt door het Sifon-effect, omdat de wervelbuis in lengte langer is dan de centrale aanzuigrotor. Het water dat uiteindelijk door de wervelbuis stroomt en er aan de onderzijde uitkomt, wervelt langs de wand van het apparaat en creëert – vanwege de overwegend centripetale krachten – een lagedrukgebied die het buizenstelsel voorwaarts trekt.

Via de wand valt het uitstromende water uiteindelijk in de opvangbak, het waterreservoir, eronder en begint de cyclus opnieuw. In de eerste plaats hebben we hiermee een zelfvoorzienend rotatiesysteem, dat zichzelf zal versnellen naarmate de doorstroomsnelheid blijft toenemen.

Deze rotatiekracht kan worden omgezet in een mechanische kracht door er bijvoorbeeld een remprincipe op te installeren, zoals een dynamo. Via deze dynamo kan een schone, duurzame en vrijwel onuitputtelijke stroom worden geproduceerd.

Een verder voordeel is dat de temperatuur van het water op den duur zal afkoelen richting het anomaliepunt en daarmee uitermate geschikt zal zijn als hoogwaardig drinkwater. Om het apparaat te stoppen zal slechts de watertoevoer moeten worden gestopt, waarna men het veredelde water kan aftappen en zuurstofrijk water (zoals regenwater) kan toevoegen, waarna het apparaat weer in werking wordt gesteld.

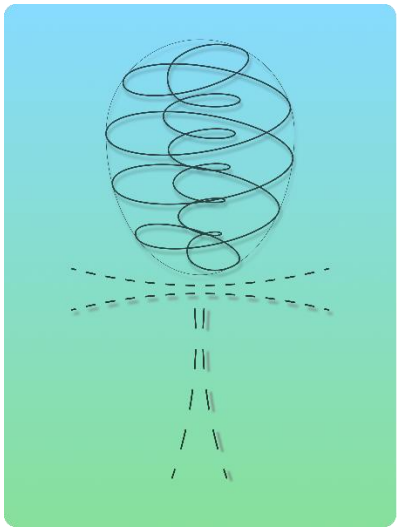
De impact

- Centrale energievoorziening wordt overbodig.
- Elektriciteitscentrales verliezen hun functie.
- Verbranding, explosie en vernietiging is verleden tijd.
- Grondstoffen kunnen hun edele functie uitvoeren in de aarde.

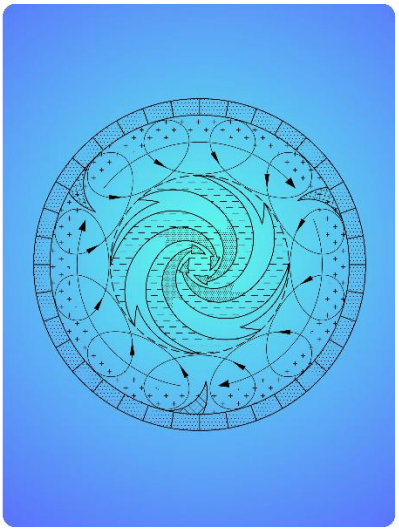
Door eenvoudigweg de voorbeelden van de natuur te volgen is het mogelijk een vorm van energie te genereren die volledig in harmonie is met de stroom van het leven. Om het tot alledaags bruikbare krachtvorm te maken die aansluit op de hedendaagse systemen kan via een dynamo de rotatiekracht worden omgezet in een mechanische vorm van aandrijving. Daarmee worden de moderne – en ronduit schadelijke – methoden die worden ingezet ten behoeve van energievoorziening overbodig.

Als u meer wilt weten over deze manier van energievoorziening, en vooral *waarom* dit werkt, raad ik onderstaande boeken van harte aan. 📚 De inhoud van deze boeken openen niet alleen de deur naar de techniek, maar ook naar het begrijpen van de natuurlijke principes die haar mogelijk maken.

Grondbeginselen van Implosie

De Fysiek Eerstgeborene

Vrij verkrijgbaar via:

www.viktor-schauberger.nl

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Bent u bereid het uitputten van het leven achter u te laten en werkelijk bij te dragen een de verwezenlijking van een levende energievoorziening?

Neem contact met mij op om deze toepassing tot leven te wekken in de praktijk:

nielstaam@gmail.com